

บทที่ 6

วัฒนธรรมกับความเหลื่อมล้ำทางเพศ

วัฒนธรรมกับสถานะของหญิง

สถานภาพของผู้หญิงในสังคมอยู่ในฐานะเป็นรอง (secondary status) ปราศจากให้เห็นโดยทั่วไปในลักษณะของความจริงเชิงวัฒนธรรม กระนั้นก็ตามภายใต้ความเป็นจริงที่ยอมรับกันเป็นทางกต ที่ซึ่งมีแบบแผนเฉพาะแห่งนั้นในทัศน์วัฒนธรรมและกระบวนการสร้างสัญลักษณ์ (symbolization) ให้กับผู้หญิงนำไปสู่ความแตกต่างหรือเกิดความขัดแย้งขึ้นในวัฒนธรรมเอง ซึ่งไปกว่านั้นเรื่องของการปฏิบัติตอบต่อผู้หญิงก็คือ ความสัมพันธ์เชิงอ่านใจก็คือ การสัมจดตอบต่อสังคมก็คือ จะแตกต่างหากหากถูกแต่ละวัฒนธรรม แตกต่างกันไปตามกาลเวลาแห่งประวัติศาสตร์ของประเพณีและวัฒนธรรม ขณะนี้ทั้ง 2 ประเดิม คือ ความจริงที่เป็นทางกตและความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม ซึ่งก่อประเดิมปัญหาที่จะสรุปโดยทันทีว่า ผู้หญิงมีฐานะเป็นรองผู้ชายได้หรือไม่อย่างไร โดยการพิจารณาแนวคิดวัฒนธรรมที่มีเหตุผลในการให้ข้อสัมนัยฐานดึงความต้องการของผู้หญิง

กรณีตัวอย่างของปัญหาความขับขันของวัฒนธรรมซึ่งมีหลากหลายระดับ เช่น วัฒนธรรมจีน จะมีมุมมองหลากหลายมิติเกี่ยวกับสถานภาพของผู้หญิงจีน แนวคิดของลัทธิเต้า (Taoism) ที่กล่าวถึงอ่านใจของ หยิน (yin) และ หยาง (yang) ซึ่งก็คือหลักการที่ว่า หยิน คือ ผู้หญิง หยาง คือ ผู้ชาย ซึ่งจะต้องมีความสัมคุกันคือ ความเท่าเทียมกัน การขัดกัน การเปลี่ยนแปลงไปในด้านในด้านหนึ่ง และความสัมพันธ์ของสองแรงอ่านใจนี้ก่อให้เกิดปรากฏการณ์ต่าง ๆ ในชั้กรواด จะนึ่งจากแนวคิดของ “หยิน” และ “หยาง” ซึ่งเปรียบเทียบกับความเป็นชายและความเป็นหญิง ซึ่งนำจะทำให้เที่ยงกันในวัฒนธรรมจีน อย่างไรก็ตามหากพิจารณาโครงสร้างทางสังคม (social structure) จะทราบว่าในสังคมจีนจะให้ความสำคัญกับ การสืบสายสืบต่อทางพ่อให้ความสำคัญกับอ่านใจเบ็ดเสร็จเดียวขาดของพ่อในครอบครัว จากโครงสร้างสังคมดังกล่าว เราจึงอาจสรุปได้ว่าสังคมจีนเป็นสังคมแบบปิตาธิปไตย (patriarchal society)

แต่หากพิจารณาในเรื่องของการแสดงบทบาท จะปรากฏว่าเป็นอีกหนึ่งภาระ อิทธิพล และ การทุ่มเทสืบสตําของผู้หญิงที่กระทำให้กับสังคมชนเผ่า ซึ่งมีหลักฐานยืนยันอย่างชัดเจน จน ก่อตัวให้ว่าผู้หญิงชนเผ่ามีสถานภาพที่ดีกว่าในระบบของประเทศ ด้วยอำนาจเจ้าแม่กวนอิน (Kuan Yin) ซึ่งเป็นเทพที่ได้รับความเคารพนับถืออย่างกว้างขวาง ในระบบความเชื่อของชาว ชนที่นับถือศาสนาพุทธ เป็นความเชื่อความศรัทธาที่มีนานานั้นที่อนความเชื่อในเรื่อง เทพธิดา เป็นวัฒนธรรมที่ปรากฏชัดอยู่ก่อนประวัติศาสตร์ และสังคมชนเผ่าในยุคประวัติศาสตร์ ต่อมา ซึ่งจะก้อนให้เห็นว่าที่จริงแล้วชนเผ่าเป็นสังคมที่มีลักษณะแรมเป็นใหญ่ (matriarchy)

จากตัวอย่างที่สะท้อนประเด็จทางวัฒนธรรมข้างต้นอาจแยกแจงปัญหาได้ 3 ระดับ คือ (Ormer P. 82 - 84)

1. ความจริงที่เป็นสภาพของวัฒนธรรม "ให้สร้างให้สถานะของผู้หญิงเป็นรอง (second class status)" ในทุก ๆ สังคมภายใต้ความจริงดังกล่าวมีเกิดข้อค่าตาม 2 ประการ คือ ประการแรก มีหลักฐานอะไรที่ว่าเป็นความจริงที่เป็นสภาพ ประการที่สอง จะอธิบายความ จริงที่เป็นสภาพอย่างไร

2. การให้ความหมายเฉพาะกิจ การให้สัญลักษณ์กิจ และการจัดการเชิงโครงสร้าง ทางสังคมที่ตั้งใจความหมายของผู้หญิงนั้นแตกต่างกันไปในแต่ละวัฒนธรรม ขณะนั้นประเด็จ ปัญหาในบุนนี้ก็คือ เรื่องความขับข้องของวัฒนธรรมที่มีลักษณะเฉพาะในความหมายที่ว่า เป็นปัจจัยที่เฉพาะเจาะจงสำหรับกลุ่มนั้น ๆ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องของมาตรฐานของการวิเคราะห์ เชิงมนุษยบวทษา ซึ่งจะเกิดความเข้าใจได้ถูกซึ่ง

3. การมีส่วนสังเกตในรายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรม การทุ่มเท ภาระ และอิทธิพล ของผู้หญิง นักจะแปรผันไปตามความหมายของวัฒนธรรม ปัญหาในประเด็จนี้ก็คือเน้นให้มี การสังเกตการณ์ ซึ่งปัจจุบันนักมนุษยบวทษาที่นุ่งด้านสตรีนิยมได้นำเอาไปใช้ศึกษา

ข้อวิพากษ์ : ธรรมชาติ - วัฒนธรรม - บทบาททางเพศ

จากค่าตามที่เกิดขึ้นในมิติแห่งวัฒนธรรมคือ ความเป็นรองของผู้หญิงนั้นปรากฏชัด เป็นสภาพจริงหรือไม่นั้น ได้นำไปสู่ประเด็จในเรื่องของสภาพทางร่างกายที่เสื่อมถอยลงของ ผู้หญิง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการสร้างหรือผลิตซ้ำสมาชิกในครอบครัว แต่สำหรับร่างกายของ ผู้ชายแล้วมีจะถูกมองว่าทรงกันข้ามในทางธรรมชาติไม่มีหน้าที่สร้างชีวิตใหม่ แต่ก็มีโอกาส

แสดงถึงสิทธิในการเป็นผู้สร้างสิ่งต่าง ๆ ในสังคมด้วยอาศัยปัจจัยภายนอกเป็นการสร้างแบบเที่ยม ไม่ใช่สร้างโดยธรรมชาติ โดยอาศัยวิธีการทางเพศในโถเข็มและการสร้างสัญลักษณ์ ด้วยปัจจัยและวิธีการดังกล่าวผู้ชายสามารถสร้างสิ่งที่มีความทนทานดาวรุน ขณะที่ผู้หญิงสามารถสร้างได้เพียงมนุษย์ที่มีชีวิตเวียนว่ายสู่ความตายในที่สุด ประเด็นนี้สอนคล้องกับความคิดของ de Beauvoir ที่ว่าผู้ชายจะถูกมองว่าเป็นเพศที่มีความเห็นอกกว่าผู้หญิง สังคมต่าง ๆ จำนวนมาก โดยเฉพาะสังคมที่เป็นเพ้าภาษาให้การวิเคราะห์ของนักภาษาบุญยิวทชาที่มีชื่อเสียงที่อ. เลวี สเตรลล์ (Levi - Strauss) ระบุว่าสังคมเหล่านี้จะปกครองโดยมีระบบสังคมแบบสืบเชื้อสายโอลด์ ยอมรับความหมายของการสืบสานตลอดกาล สามารถแต่ละคนเกิดและจะต่อสืบทอดกันในระบบห่วงโซ่ของสังคม และจะครองราชบัลลังก์ความเป็นอมตะของตัวตนและของกุ่ม แม้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวจะเปลี่ยนหรือแม้อาพาจกรจะล่มสลาย แต่ความเชื่อและศรัทธาอันแข็งแกร่งในเรื่องของการสืบเชื้อสาย (เช่นรวมถึงหมุ่นเวลาบรรพบุรุษ) จะคงอยู่ตลอดไป

ในสังคมส่วนใหญ่ผู้ชายจะมีบทบาทในการเป็นผู้สร้าง ซึ่งมีความสำคัญมากกับผู้หญิงที่จะดำเนินการอยู่ร่วมกันในฐานะกุ่มสังคมอย่างต่อเนื่อง ทั้งผู้ชายและผู้หญิงร่วมกันผลิตสมานชนึก ดำเนินชีวิตเพื่อสนองตอบต่อความต้องการการอยู่รอด พฤติกรรมดังกล่าวที่อ. เป็นเรื่องธรรมชาติ แต่พฤติกรรมการกิน การขับถ่ายเป็นที่เป็นทางตามเวลา การพูดคุยอย่างถูกต้องเหมาะสม เป็นต้น ส่วนเป็นพฤติกรรมที่เป็นวัฒนธรรม ดังนั้นผู้หญิงที่มีการเจริญพันธุ์ และการให้กำเนิดที่ต้องผ่านขั้นตอนของเพศในโถเข็ม เช่น เกรี้องน้ำ การบ้านมัดด้วยกอกไก่ กีบชี้นีนีของจากความเจริญของสังคม จึงไม่ใช่นัยของผู้หญิงตามความหมาย “ธรรมชาติ”

นักวิชาการที่พัฒนาแนววิถี “ธรรมชาติ” “วัฒนธรรม” “บทบาททางเพศ” (nature – culture gender) ยอมรับสมมติฐานว่าความเป็นผู้หญิงเป็นเรื่องของชีวิทยา และความเป็นผู้ชายเป็นเรื่องมิติทางสังคม อย่างไรก็ตามหากผู้ชายและผู้หญิงเป็นเพ้าพันธุ์เดียวกันและร่วมกันสร้างสังคมมนุษย์ ดังนั้นการวิเคราะห์เรื่องบทบาททางเพศให้เป็นเหตุเป็นผล ที่ควรต้องห่างถิ่นติดต่อกัน เพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาด อย่างที่เคยเกิดขึ้นกับนักสังคมวิทยา ที่สร้างแนวคิดว่าบทบาทของเพศชายเป็นผลมาจากการปัจจัยทางชีวิทยา และหมายรวมเอาว่าการนี้ ถ้านำทางการเมืองหนีอกว่าผู้หญิงซึ่งเป็นเรื่องที่เกิดจากธรรมชาติ

อ่านใจของศตวรรษ – การครอบงำของผู้ชายกับความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ

ประเด็นเรื่อง “ธรรมชาติ” หรือ “วัฒนธรรม” ที่ทำให้เกิดสถานะเป็นรองของผู้หญิง ก็ยังคงเดิมกันในวงวิชาการต่อไป แต่ทิศทางที่นำเสนอนั้นเกี่ยวกับบทบาทชายและหญิงที่นำเสนอให้กับประเทศนั่นก็คือ เรื่องของอำนาจของผู้หญิง - การมีอำนาจเหนือของผู้ชาย - ความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ ซึ่งได้รับการนำเสนอศึกษาวิเคราะห์ในมุมมองเชิงวัฒนธรรม ภายใต้อิทธิพลจากนักทัศน์ที่ว่าด้วยแบบแผนทางวัฒนธรรม ซึ่งได้รับการพัฒนาขึ้นโดย รุธ บenedict (Ruth Benedict) จากผลงานเรื่อง *Patterns of Culture* ในปี ก.ศ. 1934

จากการศึกษาของ เพ基กี รีฟส์ แซนเดอร์ (Peggy Reeves Sanday) ซึ่งได้ศึกษาข้อมูล จากสังคม 150 แห่ง ที่มีการศึกษาไว้กว่า 100 ปี โดยนักมนุษยวิทยา เพื่อหาคำอธิบายในเรื่อง การมีอำนาจเหนือกว่าของชาย โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเปรียบวัฒนธรรม ประเด็นที่ Sanday เป็นอธิบายเรื่องของบทบาททางเพศ (sex role) แบบแผนของบทบาททางเพศถือว่าเป็น ส่วนหนึ่งของระบบการให้ความหมาย และโดยความหมายดังกล่าวเนื้มนุษย์จะใช้อิบย ความสำเร็จของตน ความกล้า เรื่องราวในอดีต และตอกย้ำความรู้สึกของการเป็นมนุษย์ของ คน สิ่งเหล่านี้ถูกห่อให้เกิดอัตลักษณ์เฉพาะตนและเรียนรู้ถึงอัตลักษณ์ทางเพศที่แยกต่างกัน ดังนั้นอาจพิจารณาได้ว่าบทบาททางเพศเป็นส่วนของระบบความหมายที่มีเหตุผล และต้อง พึงพาชื่อมโยงกันเพื่อให้นัยและทิศทางแก่ผู้คนในการดำเนินชีวิต ด้านกระบวนการของการให้ ความหมายนี้พัฒนาไปโดยขาดพัฒนาขึ้นกับที่จะส่งผลต่อกวนอยู่ร่องของสังคม ผู้หญิงก็จะเข้า ใช้อำนาจทางการเมืองและเศรษฐกิจ และความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างเพศชายและหญิงก็ จะมีสภาพสมดุล

ด้านระบบของการให้ความหมาย ที่กำหนดอัตลักษณ์ทางเพศได้รับการคุกคามจาก พลังภายใน หรือภายนอก ความหมายก็จะได้รับการสร้างขึ้นใหม่ และด้วยผลที่ว่าอัตลักษณ์ ทางเพศจะได้รับการปรับแก้ใหม่ ด้านความขับขันของบทบาทที่กำหนดศีบต่อภัณฑาน ประเพณีได้รับผลกระทบ ผู้คนก็จะต่อญรากับว่าต้องดูแลเพื่อค่าแรงชีวิตอยู่ให้ได้ ด้วยร่าง กรณีศึกษาของชนเผ่าอิกโน (Igbo) เมื่อแบบแผนของชีวิตหรือวัฒนธรรมที่กำหนด ความหมายโลกของผู้ชายแตกแยก ผู้ชายก็จะรวมกันปกป้องศีริที่ควรจะได้ศีบเนื่องจาก วัฒนธรรม เช่นเดียวกับผู้หญิงที่ร่วมกันปกป้องศีริที่ควรจะได้ศีบเนื่องจาก ฉะนั้นในบางโอกาส การดูแล คือผู้หญิงที่มีภารกิจที่ได้แก่การควบคุมและการจัดการกับผู้หญิง ทำให้ผู้หญิงเป็นเหมือน

วัดดูที่เด่นกันในที่ทางอย่างหนึ่งโดยสุภาษีเป็นผู้เล่น อย่างไรก็ตามในสายตาของสุภาษีสุหอยังกี ไม่เสนอไปที่จะยอมรับความเป็นธรรมของคน

จากการศึกษาเรื่อง การมีอำนาจเหนือของชาช ได้ปรากฏแบบของพฤติกรรม 2 ประเภท ประการแรก การกันสุหอยังออกจากการตัดสินใจทางการเมืองและเศรษฐกิจ ประการที่สอง การกร้าวร้าวของสุภาษีที่แสดงออกกับสุหอยัง ซึ่งรักได้จากพฤติกรรม 5 ลักษณะ ได้แก่ ความคาดหวังว่าสุภาษีต้องเข้มแข็งอดทน ต้องกล้าหาญและก้าวร้าว การครอบครองที่อื้อ หรือ สถานที่เฉพาะของสุภาษีและในสถานที่นี้จะมีเพียงสุภาษีเท่านั้นที่จะชุมนุมสังสรรค์ ทะเลา กัน ใช้กำลังต่อสู้ หรือแม้แต่ทุบตีบรรดา การสร้างให้เป็นสถานบันไดเรื่องของการข่มขืน หรือ การเกิดการข่มขืนจนเป็นเรื่องปกติ การรุกรานผ่านอื่นเพื่อแบ่งชิงสุหอยังเป็นบรรดา จาก พฤติกรรมทั้ง 5 ประการ ถ้าปรากฏในสังคมครบทั้งชีวิตจะระดับการก้าวร้าวของสุภาษีอยู่ใน ระดับสูง ถ้าไม่มีทั้ง 5 ประการนั่นชี้ว่าการก้าวร้าวของสุภาษีทั้งหมดนำไปได้ยาก

ตามที่ได้กล่าวเดียวว่า Sandy ศึกษาจากสังคม 150 แห่ง ปรากฏว่าร้อยละ 28 ของ สังคมที่สุหอยังจัดการและมีอำนาจทางการเมืองและเศรษฐกิจ ที่จะปรากฏให้เห็นลักษณะ ความก้าวร้าวของสุภาษีอยู่ในระดับสูงมาก ส่วนในสังคมที่สุหอยังควบคุมด้านเศรษฐกิจแต่ไม่ มีอำนาจทางการเมือง ปรากฏว่ามากกว่าร้อยละ 35 มีแนวโน้มว่าสุภาษีจะมีความก้าวร้าว ตัวอย่างของผ่า มนตุรุกุ (Mundurucu) สุหอยังจะพึงพอใจในการควบคุมด้านเศรษฐกิจ และ สุภาษีจะแสดงความก้าวร้าวต่อสุหอยัง ทั้งที่สุภาษีจะควบคุมสุหอยังด้วยกำลัง สุหอยังชาว Mundurucu ที่ไม่ยอมรับและไม่เห็นชอบกับการประเมินของสุภาษีต่อสถานภาพที่ด้อยกว่า ของสุหอยัง ความสัมพันธ์ระหว่างชาชสุหอยังจึงไม่ใช่ลักษณะของการเห็นอกว่าของเพศหนึ่ง และการยอมความของอีกเพศหนึ่ง จะนั้นตัวอย่างของผ่า Mundurucu จึงเป็นกรณีที่ขัดแย้ง กับแนวคิดทฤษฎีที่เชื่อกันว่าชาชมีอำนาจเหนือกว่าสุหอยัง และสุหอยังที่ขึ้นชื่อมอย่างนั้นเอง ใน หลักสังคมจากอุ่นที่ศึกษาพบว่าสุหอยังตอบได้ถูกต้องหากสุภาษีก้าวร้าว ส่วนบางสังคมสุหอยัง จะยอมรับบทบาทของการข่มเป็นรอง เช่น ในชนเผ่ากูรัน (quran) ซึ่งมีความชัดเจนว่าสุภาษี จะมีความเหนือกว่าและสุหอยังจะยอมอยู่ใต้อำนาจ โดยมีความเชื่อเกี่ยวกับพระเจ้าว่า “สุภาษี จะเหนือกว่าสุหอยัง และพระเจ้าจะพึงพอใจที่สุภาษีเหนือกว่า” (Sandy, 1977. PP. 86 – 87)

หากพิจารณาทั่วไปชีวิตทางสังคมในเรื่องความที่ (frequency) ที่ว่าสุหอยังชาว Mundurucu มีอำนาจทางเศรษฐกิจและการเมือง ส่วนสุภาษีจะมีความก้าวร้าวต่อสุหอยังมีอยู่

กันไป แสดงว่าแบบแผนของบทบาททางเพศชั้นนี้ในผู้เป็นเรื่องปกติ ในการอภิปรายผลถึงพื้นฐานที่ทำให้ผู้ชายมีอำนาจเหนือ ซึ่งสำคัญก็คือการแยกความก้าวหน้าของผู้ชายต่อผู้หญิง ออกจากเรื่องการใช้อำนาจของผู้หญิงในทางการเมือง และเศรษฐกิจ หากมีปรากฏการณ์ทั้ง 2 กรณีควบคู่กัน ที่จะอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างเพศด้วยแนวคิดที่ว่า ความเห็นอกว่าของผู้ชายเป็นเรื่องสืบต่อภูมานาเป็นต้านทานในลักษณะนิทกานปริ่งปร่า กรณีที่ผู้ชายก้าวหน้าต่อผู้หญิง และผู้หญิงถูกกันออกจากตัดสินใจทางการเมืองและเศรษฐกิจ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศจะถูกให้ความหมายว่า “ไม่เท่าเทียมกัน” ส่วนกรณีที่ผู้ชายไม่แสดงความก้าวหน้าต่อผู้หญิง และผู้หญิงมีอำนาจทางการเมืองและเศรษฐกิจ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศจะถูกให้ความหมายว่า “เท่าเทียมกัน” จะนั้นด้วยกรณีที่ชี้ว่าเป็นแนวทางในการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างเพศแล้ว ในกลุ่มสังคมที่นำมาศึกษา 150 แห่ง จะแยกได้ว่า ร้อยละ 32 จะมีความเท่าเทียมกัน ร้อยละ 28 มีความไม่เท่าเทียมกัน ส่วนที่เหลือร้อยละ 40 จะอยู่ในเกณฑ์อธิบายด้วย ต้านทานปริ่งปร่า ว่าผู้ชายมีความเห็นอกว่า รวมทั้งกรณีเป็นสังคมที่ผู้หญิงมีอำนาจทางเศรษฐกิจแต่ไม่มีอำนาจทางการเมือง

ซึ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับเกณฑ์การจัดประเภทสังคมว่า มีความเท่าเทียมกันระหว่างเพศหรือไม่อย่างไร ก็คือการให้ความหมายของความเท่าเทียมกันระหว่างเพศเป็นเรื่องไร เช่น ที่ หลุยส์ แอลมเพิร์ (Louise Lampbere) กล่าวว่า ความเท่าเทียมกันระหว่างเพศคือ สถานะที่ชายและหญิงสามารถตัดสินใจที่จะทำการใด ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมและผู้คนในขอบเขตที่เหมือนกัน ซึ่งก็หมายถึงการใช้อำนาจการควบคุมได้เหมือนกัน ส่วนความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ สถานะที่การตัดสินใจบางอย่างผู้หญิงไม่สามารถทำได้ กิจกรรมบางอย่างผู้หญิงจะถูกกันออกไปไม่ให้มีส่วน และทรัพยากรณ์บางอย่างที่ผู้หญิงไม่ได้เข้าควบคุม จะนั้นด้วยความหมายดังกล่าวข้างต้นที่ให้นัยว่าสังคมมุ่งทุกสังคม นุ่มนวลไม่เท่าเทียมกัน และในส่วนนี้ผู้หญิงที่ไม่เท่าเทียมร่วมอยู่ด้วย ตามทัศนะของ Lampbere เห็นว่าไม่มีสังคมใดที่ชายและหญิงจะเท่าเทียมกันในการดำเนินกิจกรรมและการตัดสินใจ และก็มีสังคมน้อยนักที่ชายและหญิงจะสามารถเข้าถึงได้เหมือนกันในทรัพยากรเดียวกัน

ความเห็นอกว่าของผู้ชาย ความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิงจากข้อสรุปของนักภาษาที่ได้ทำการศึกษาสังคมต่าง ๆ มีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

- ความเห็นอกว่าของผู้ชาย จะเกิดขึ้นร่วมกันกับความชั้นชั้นทางเพศในโลกที่เปลี่ยนแปลง การกีดกันและเลือกเพศในการทำงาน การสร้างสัญญาตัวกษัตริย์ของกรอบคิดของชาย
- ความท่าเที่ยนกันระหว่างชายหญิง จะปรากฏในสังคมที่มีเศรษฐกิจกิจกรรมเป็นอุดมการ เศรษฐกิจการประมง เศรษฐกิจเก็บหาอาหาร
- ความไม่เท่าเที่ยนกันระหว่างชายและหญิง จะปรากฏในสังคมที่มีการเพาะปลูก และเต็ียงตัวครัว
- ความเห็นอกว่าของผู้ชาย พนมากในสังคมเดียวครรภ์ ถ้าตัวครัว ทำสวน
- การเลือกและกีดกันเพศ เกิดขึ้นร่วมกับความเห็นอกว่าของผู้ชาย และการปรับปรุงสมานฉันท์ทางเพศจะไม่เกิดขึ้นร่วมกับความเห็นอกว่าของผู้ชาย
- ความเห็นอกว่าของผู้ชาย ผ่านแพร่อร่างซักเจนไปตามเงื่อนไขทางประวัติศาสตร์และสิ่งแวดล้อม (Lamphere, 1974. PP. 615 – 620)

ความแตกต่างทางวัฒนธรรมกับบทบาทชายหญิง

ในเบื้องต้นการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัย หรือตัวกำหนดในเรื่องบทบาททางเพศ (gender) อาศัยแนวคิดเชิงชีวะที่มีความตื้อๆ ว่าเพศเชิงชีวะ (biological - sex) ทำให้เกิดความแตกต่างในพฤติกรรมของชายและหญิง และนำไปสู่การจัดการของสังคมชนกลาดเป็นบทบาทที่สังคมภาคหัวจริงหรือกำหนด ด้วยเหตุนี้ความไม่เท่าเที่ยนกันทางสังคมจึงถูกกำหนดให้ไปทางซ้ายของค่าความเชิงชีวะ แต่หลักฐานจากการศึกษาในบางสังคม เช่น กรีกศึกษาเด็กสาวโรมันนิกัน (Dominican) ที่มีถักขยะเพียง 2 เพศ เด็กจะได้รับการเตือนว่าให้เรียนรู้บทบาททางเพศที่ควรควรเป็น ทำให้เด็กเหล่านี้ผ่านเข้าสู่บทบาททางเพศนั้นได้จ่ายประเด็นสำคัญคือ แรงงานพิจารณาอย่างไรถึงความแตกต่างในความหมายของความเป็นชาย (masculinity) และความเป็นหญิง (femininity) ให้ครอบคลุมทั้งโลกและเป็นไปได้ อย่างไรที่บางสังคมมีระดับของบทบาททางเพศที่ไม่เท่าเที่ยนกันมากกว่าอีกสังคมหนึ่ง นั่นคือความต่างทางค่าธรรมชาติของบทบาททางเพศที่ไม่เท่าเที่ยนกันมากกว่าอีกสังคมหนึ่ง นั่นคือความต่างทางค่าธรรมชาติของบทบาททางเพศที่ไม่เท่าเที่ยนกันมากกว่าอีกสังคมหนึ่ง (Kimmel, 2004. P. 52)

ในบุนมขององค์มนุษย์วิทยา ถือว่าเป็นจัตุริชีวะซึ่งมีอุดติที่จะอธิบายและสรุปด้านแนวคิดข้างต้น มีนักมนุษย์วิทยานางส่วนได้แก่ที่ว่ารูปแบบวิธีคิดทางชีวะซึ่งน่าค่านิยม คือวันตกเข้าสู่วัฒนธรรมอื่น ซึ่งตรงนี้มีส่วนสนับสนุนให้ละเกยเรื่องบทบาทของเพศ ละเกยเรื่องบทบาทของลักษณะนิคม ใน การสถาปนาความแตกต่างของบทบาททางเพศ ให้เป็น วัฒนธรรมที่สืบทอดกันต่อมา かれน แซ็คส์ (Karen Sacks) ซึ่งเป็นนักมนุษย์วิทยาที่สนใจ ศึกษาประเด็นนี้ เกณฑ์แนวคิดว่า นักวิจัยทางชีวะนักจะมีความตื่นตัวว่าความแตกต่างใน บทบาททางเพศ (gender difference) มีนัยถึงความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ (gender inequality) หัวนี้เนื่องจากแนวความคิดของจะวันตกในเรื่องความแตกต่างนักจะนำไปสู่เรื่อง ความไม่เท่าเทียมกัน และพัฒนาเหตุผลให้กับความไม่เท่าเทียมกัน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ความแตกต่างในบทบาททางเพศที่ก่อ ผลของความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ แทนที่อันที่ จริงแล้วควรต้องเป็นน้อยในทางกลับกันมากกว่า (Sacks, 1979, P. 20)

ดังนั้นสืบเนื่องจากประเด็นสำคัญด้วยก้าวหน้าทางชีวะ จึงเป็นเหมือนการกระตุ้นให้ มีการศึกษาวิจัยทางมนุษย์วิทยามากขึ้น ในด้านแปรเชิงวัฒนธรรมที่สามารถนำมายินดีหรือ พัฒนาความหมายของบทบาททางเพศ (gender) จากการศึกษาของนักมนุษย์วิทยาพบว่า ซึ่ง ศึกษาหาคำศัพท์ในวัฒนธรรมต่าง ๆ มากขึ้น ที่ปรากฏแบบแผนบางอย่างของวัฒนธรรมมาก ขึ้นตามไปด้วย ทำให้เห็นความหลากหลายในคุณลักษณะของวัฒนธรรมที่สร้างบทบาทความ เป็นเพศโดยผ่านวิถีทางการ และธรรมเนียมประเพณีโนนแต่ละสังคม กล่าวได้ว่าทุกสังคม ปรากฏถึงความแตกต่างระหว่างชายและหญิง ปรากฏถึงรูปแบบบางอย่างของความมีอำนาจฯ เหนือกว่าของชาติ ทั้งที่แต่ละสังคมจะมีความแตกต่างในการให้ความหมายกับบทบาททาง เพศ นอกจากนั้นนักมนุษย์วิทยาพยายามทำความเขื่อน ใจระหว่างเอกภาพแห่งความ แตกต่างระหว่างเพศ และเอกภาพความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ จากการศึกษางานที่วนปราภู ว่ามีสังคมบางสังคมที่ผู้หญิงครองครองอำนาจฯ บางส่วนพบว่าพิธีกรรม ความเชื่อ ขนบรรณเนียน การปฏิบัติต่าง ๆ มีส่วนในการเพิ่มและลดความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศ

ความหมายในความหมายของบทบาททางเพศ

ในการศึกษาของนักมนุษย์วิทยาในมิติวัฒนธรรม พบว่ามีความแตกต่างในการให้ ความหมายกับความเป็นชาย (masculinity) และความเป็นหญิง (femininity) มากกว่าที่นัก

ชีววิทยาเก็บได้ศึกษาเอาไว้ ในแง่ของสตรีและผู้ชายจะมีโครงสร้างและสอร์โนในระดับที่ทำให้เกิดความก้าวร้าว ความรุนแรง โดยเฉพาะก้าวร้าวต่อผู้หญิง ส่วนผู้หญิงจะมีโครงสร้างตามของและสอร์โนที่ทำให้ไม่ชอบแสดงออกและให้ความร่วมมือ นักมนุษยวิทยาที่มีชื่อเสียงท่านหนึ่งคือ มาร์การี特 เมด (Margaret Mead) ได้ศึกษาเรื่องความแตกต่างดังกล่าว โดยได้วิจัยในตอนทะเลใต้ ได้แก่ พากขานัว (Samoa) โพลินีเซีย (Polynesia) อินโดนีเซีย (Indonesia) Mead ให้ความเห็นอย่างชัดเจนว่าความแตกต่างระหว่างเพศ (sex differences) ไม่ใช่สิ่งที่เกิดจากปัจจัยทางชีวะ แต่เป็นสิ่งที่ได้รับจาก การเรียนรู้ และการได้เรียนรู้ของผู้ชายและผู้หญิง ให้ถูกต้องเป็นส่วนของแนวคิด หรืออุดมการณ์ที่อยู่ในตัวของผู้ชายและผู้หญิงท่อไป

ผลงานของ Mead เรื่อง Sex and Temperament in Three Primitive Societies (1935) ได้ศึกษาถึงความแตกต่างในการให้ความหมายผู้ชายและผู้หญิงแตกต่างในผลงานเล่มอื่น ได้แก่ Male and Female (1994) Coming of Age in Samoa (1928) Mead ได้ศึกษาถึงกระบวนการที่เพศชาย (males) และเพศหญิง (females) กถางเป็นผู้ชาย (men) และผู้หญิง (women) ตามลักษณะที่วัฒนธรรมกำหนดให้ ในผลงานเรื่อง Sex and Temperament ได้ศึกษาถึงวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน 3 กลุ่ม ใน นิว กินี (New Guinea) การให้ความหมายของความเป็นชาย (masculinity) และความเป็นหญิง (femininity) แตกต่างกันอย่างมาก 2 ใน 3 ของวัฒนธรรมดังกล่าวมีความคิดถึงกันอย่างเด่นชัดระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย โดยความเป็นชาย และความเป็นหญิง ไม่ได้เป็นสิ่งแบ่งแยกความแตกต่างของบุคลิกภาพที่ก่อตัวขึ้นมา ขณะนั้น ผู้หญิงและผู้ชายจึงไม่ใช่เพศที่ขัดกัน หรืออยู่ตรงกันข้ามตัวอย่างวัฒนธรรมกลุ่ม อราแพช (Arapesh) ที่ผู้คนทั้งชายและหญิงจะสุภาพ ไม่ก้าวร้าว ใจเย็น ทั้งผู้ชายและผู้หญิง ต่างก็มีความสุข มีความมั่นใจ และมีความเชื่อมั่น ไม่มีความเป็นปัจจัยนิยม ทั้งสองเพศ ช่วยกันเลี้ยงดูลูกในฐานะแม่ได้ (maternal) และจะสอนให้เด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงไม่ก้าวร้าว ส่วนความคิดเกี่ยวกับการแสดงออกต่อเพศตรงข้ามกระทำให้ได้เท่านั้นที่ยังกัน แม้ว่าความสัมพันธ์ทางเพศมิแนวโน้มรักแบบไม่แสดงออก ไม่ใช่ในลักษณะรักแบบโรแมนติก (romantic) และ แม้ว่าจะประพฤติการผ่าทางเพศหญิงและระบบชายมีบรรยายได้หลายคัน แต่การแต่งงานก็เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นเสมอตัวของความพึงพอใจ (Kimmel, 2004. P. 53)

ส่วนอีกวัฒนธรรมหนึ่งในกลุ่มนุนคุกามอร์ (Mundugamor) จะมีลักษณะตรงกันข้ามกับอีก 2 วัฒนธรรมข้างต้น Mundugamor เป็นชนเผ่าล่าคน โดยตัดหัวและกินเนื้อกัน

ลักษณะนิสัยของชายและหญิงคั้ยกันที่แสดงความก้าวหน้าและรุนแรงเมื่อถูกตีกัน ผู้หญิง มีสัญชาตญาณของความเป็นแม่ไม่นานก็ ตือ จะเกิดข้อความท้องและการเตียงสูง แต่ก็ถ้า พร้อนที่จะไปทำกิจการงานอย่างอื่นและอื่นๆ Mead ให้บันทึกไว้ว่าผู้หญิงของเด็กไม่ชอบ การเลี้ยงดูเด็กและไม่ชอบเด็ก เด็กจะถูกใส่ไว้ในครัวเรือนซึ่งขาดช่วงความสัมพันธ์ และจะแบ่งไว้ บนป่าของแม่แทนที่จะไปบ้านไว้กับอก มีความขัดแย้งเบื้องขันรุนแรงระหว่างพ่อและภรรยา ในการปลูกผักผู้ชายมากกว่าเด็กผู้หญิง Mundugamor มีฐานะนั่งคั่ง ซึ่งส่วนหนึ่งมีสาเหตุมาจากการรู้จักความคุณประชาราตน์ โดยสรุปพวก Mundugamor จะชอบความรุนแรง แข่งขัน ก้าวหน้า ซื้อขาย แก้แค้นด้วยความดุร้าย

วัฒนธรรมในกลุ่มที่สามคือ เพ่าชัมบุรี (Tchambuli) พบว่าผู้หญิงและผู้ชายมีความ แตกต่างกันอย่างมาก ผู้ชายจะมีภาระได้หลักกัน นับเชื้อสายญาติทางพ่อ ผู้ชายใช้เวลา ให้กับเรื่องแต่งตัวและการซื้อของ ชอบตกแต่งด้วยเครื่องประดับมากน้ำ เช่น พลอบ เป็ดอก หอย ขันนก ขณะที่ผู้หญิงเป็นเพศที่มีความโสดเด่นเหนือกว่า มีความกระตือรือร้น จัดการ ด้านเศรษฐกิจ โดยผู้หญิงจะทำประมงซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ชายต้องหึงพิง จะนั่งผู้หญิงซึ่งมีตำแหน่ง และอำนาจในสังคมของชนเผ่า Mead ให้บันทึกไว้ว่าเด็กผู้หญิงในเพ่าอาชุปะนาษ 10 - 11 ปี จะคลาดและประกอบการงานให้ดีกว่าเด็กผู้ชาย ผู้หญิงจะเป็นคนคิด กันทุก กันทำ ผู้หญิง ซึ่งเป็นกลุ่มที่แข็งแรง และเป็นผู้อุปถัมภ์ของชนเผ่า

จากกรณีศึกษาในวัฒนธรรมของ 3 เพ่า ดังกล่าวแล้ว จะเห็นว่าวัฒนธรรมของเพ่า Arapesh และ เพ่า Mundugamor ผู้หญิงและผู้ชายจะมีลักษณะของบทบาทคั้ยกัน ส่วนอีก วัฒนธรรมของเพ่า Tchambuli ผู้หญิงและผู้ชายจะมีลักษณะของบทบาทแตกต่างกัน จะนั่ง ในแต่ละวัฒนธรรมมีความเชื่อที่ว่า ผู้หญิงและผู้ชายจะเป็นไปตามวิถีทางของที่ต้องเป็น เนื่องจากเพศทางชีวะเป็นตัวกำหนดบุคลิกภาพ แต่ไม่มีใครที่จะมีความเชื่อว่าผู้หญิงและ ผู้ชายเป็นเช่นนั้น เมื่อจากผลของการวัด Mead เสนอว่าเราต้องยอมรับว่าผู้ชายและ ผู้หญิงอาจถูกหล่อหลอมภายใต้แบบแผนวัฒนธรรมหนึ่งได้โดยง่าย และในท่านองค์วัฒน์ อาจถูกหล่อหลอมภายใต้แบบแผนที่หลอกหลอน นอกจากนั้น ผู้หญิงและผู้ชายอาจจะเนื่อง หรือแตกต่างทางอารมณ์ แต่ Mead ที่ไม่ได้อธิบายชัดเจนว่าพระราเหตุใดผู้หญิงและผู้ชายจึง แตกต่างหรือเหมือนกันทางอารมณ์ อะไรเป็นตัวกำหนดประสาทการณ์ของผู้ชายและผู้หญิง

เพราเหตุให้ความเห็นว่าของผู้ชายคือเหมือนจะปรากรูปเป็นเอกสารพิมพ์ในสังคมทั่วไป หัวที่
กรณีศึกษาใน 3 วัฒนธรรมนั้นเป็นด้าวอย่างที่ได้แจ้งแนวคิด (Kimmel, 2004 P. 54)

ทฤษฎีเกี่ยวกับการครอบครองของผู้ชาย

หลักแนวคิดทฤษฎีพิพากษารัฐบาลอธิบายถึงการแบ่งงานตามเพศ (sexual division of labour) และความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ (gender inequality) โดยอ้างอิงถึงแรงผลักดัน เชิงโครงสร้างที่เปลี่ยนแปลงสังคมในระดับกว้าง ชนกลาชเป็นหลักการที่นักทฤษฎีขอมันรับ ด้วยอย่างเช่น ในปี 19 เฟรเดอริก เอ็งเกล (Friedrich Engels) นำเสนอแนวคิดที่ได้ร่วมพัฒนา กับ Karl Marx ซึ่งเป็นเพื่อนร่วมงาน มาใช้อธิบายว่าทรัพย์สินส่วนบุคคล (private property) มีบทบาทสำคัญในการกำหนดการแบ่งงานตามเพศ ผลงานที่มีชื่อเสียง ของ Engels คือ *The Origins of the Family Private Property and the State* เสนอว่ามีสถาบัน สืบคัญ 3 สถาบันในสังคมตะวันตกสมัยใหม่ ได้แก่ มีระบบทรัษฎิกิจแบบทุนนิยม มีสถาบัน ของความเป็นรัฐประเทศ (nation - state) มีรูปแบบครอบครัวเป็นครอบครัวเดียว (nuclear family) ซึ่งลักษณะสังคมดังกล่าว Engels เชื่อว่าทั้งหมดด้อยในห้วงเวลาแห่งประวัติศาสตร์ เดียวกัน ส่วนเป็นผลมาจากการพัฒนาทรัพย์สินส่วนตัว แต่หากห้อนกลับไปก่อนหน้านี้ ครอบครัวจะเกิดขึ้นโดยรากฐานของชุมชน โดยการสมรสหมู่และมีความเท่าเทียมกัน ระหว่างเพศชายและเพศหญิง มีการแบ่งงานตามเพศโดยไม่เกี่ยวข้องกับงานวัลลภาระหรือธรรม หรือทางการเมืองที่ขาดแคลน ได้รับ การถือกำเนิดของเศรษฐกิจทุนนิยมสร้างความมั่ง คั่งที่มีลักษณะเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงและส่งผ่านต่อไปได้ ซึ่งแตกต่างจากที่คิดที่จะอยู่คงที่ ไม่เปลี่ยน ระบบทุนนิยมมีความหมายอีก ทรัพย์สินของส่วนตัว ซึ่งจำเป็นต้องกำหนดผู้ที่จะ เป็นทายาทให้ชัดเจน ความจำเป็นดังกล่าวจึงนำไปสู่ปัญหาร่องความไว้วางใจในด้านการยา ด้าหากผู้ชายในฐานะสามีจะต้องยกทรัพย์สินบด็อกให้กู้ภัย ก็ต้องมั่นใจว่าเป็นสูญของคนจริง ๆ และผู้ชายจะรู้ได้อย่างไรว่าเป็นสูญเสีย ด้านการเมืองที่สังคมมีรูปแบบการสมรสหมู่ซึ่งเป็น ลักษณะครอบครัวก่อนยุคทุนนิยม

ด้วยเหตุที่จะต้องสืบทายาทเพื่อรับมรดกจากรุ่นหนึ่งไปอีกรุ่นหนึ่ง ตามประเพณี ของครอบครัวเดียว จึงเกิดการสมรสแบบเอกสารคู่รองและการควบคุมผู้หญิงโดยผู้ชายในเชิง เพศ และด้านการสืบทอดมรดกต้องคงอยู่ ผู้เป็นพ่อที่ต้องมีกฎหมายและมีอำนาจบังคับ

14 ซึ่งจะช่วยให้ผู้เป็นพ่อนอนสิทธิในทรัพย์สินสู่จุกใจไม่ต้องมีการแทรกแซงจากผู้อื่น นั่นก็คือ ความจำเป็นที่จะต้องมีการปักกรองจากส่วนกลาง (หรือรัฐประเทศ) ที่มีอำนาจ สูงสุดปักกรองห้องอื่นและอาณาเขตทั้งหมด

นักกฎหมายวิทยาทางส่วนสนับสนุนตามรูปแบบประเพณีดังกล่าว แต่ก็มีกลุ่มที่ไม่เห็นด้วย เช่น เอลเลนอร์ ลีค็อก (Eleanor Leacock) แข็งว่าก่อนหน้าที่สังคมจะมีการครอบครองทรัพย์สินเป็นส่วนตัวและมีชนชั้นทางสังคม ผู้หญิงและผู้ชายต่างก็มีความเป็นอิสระและเป็นตัวของตัวเอง ต่างก็มีตำแหน่งหน้าที่ที่มีเกียรติภูมิเท่าเทียมกัน ผู้หญิงมีอำนาจในการตัดสินใจ มีบทบาทในสังคม มีสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบ โดยไม่ได้เป็นรองผู้ชาย แต่การเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมทำให้อำนาจของผู้หญิงถูกจำกัด ดังต่อไปนี้ กรณีศึกษาในแคนาดาบรูคลินราดอร์ (Labrador) ที่มีการเปลี่ยนแปลงในอัมนา ของพ่อผู้หญิง โดยมีการซักน้ำเอกสารท้าชนสัคพ์เข้ามา ซึ่งถือว่าเป็นการเริ่มกระบวนการเศรษฐกิจเชิงพาณิชย์เข้ามาในสังคม Labrador นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงให้ผู้หญิงในฐานะกรรมการต้องอยู่กับบ้าน จากตัวอย่างนี้ก็คือ เกิดความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ เพราะมีการเปลี่ยนระบบเศรษฐกิจ ทำให้เกิดความแตกต่างมากขึ้นในความหมายของเพศชายและเพศหญิง

การเรน แซคส์ (Karen Sacks) ได้ศึกษาวัฒนธรรมอัฟริกัน 4 แห่ง พบว่า การนำเอาเศรษฐกิจการตลาดเข้ามา ได้เปลี่ยนบทบาทที่เท่าเทียมกันระหว่างเพศไปสู่ความมีอำนาจ เหนือกว่าของผู้ชาย ทราบเท่าที่วัฒนธรรมมีส่วนในการผลิตสินค้าเพื่อให้สามารถได้ใช้ ผู้ชาย และผู้หญิงจะเท่าเทียมกัน แต่ถ้าหากซึ่งเข้าไปสู่เกี่ยวกับเศรษฐกิจแบบแยกเปลี่ยน ก็จะซึ่งปรากฏภาวะดับของความไม่เท่าเทียมกันทางเพศสูงขึ้น แต่สถานะของผู้หญิงจะยังคงต่อสู้ ในทางกลับกัน หากผู้ชายและผู้หญิงร่วมกันในการเข้าถึงองค์ประกอบของการผลิต สังคมให้ระดับความเท่าเทียมกันระหว่างเพศสูงขึ้น

แนวคิดมนุษยวิทยากลุ่มนี้ ให้ความสนใจสืบต้นจากดำเนินด้วยความมีอำนาจ เหนือกว่าของผู้ชาย โดยเชื่อมโยงกับการทำศึกษาร่วมในสังคมบรรพกาล โดยมีค่าdam ว่า วัฒนธรรมสร้างนักรบที่ครุร้ายและแข็งแกร่งขึ้นมาได้อย่างไร มาเรียน แฮร์ริส (Marvin Harris) ให้ทัศนะเกี่ยวกับประเด็นนี้ใน 2 แนวทาง ประการแรกคือ การจัดหารังวัสดุต่างเพื่อตอบแทนนักรบ ซึ่งขึ้นอยู่กับทักษะของนักรบ การทำเช่นนี้จะจำกัดความแข็งแกร่งในการต่อสู้ และ

จะเป็นเพาะความขัดแย้งในหมู่นักกรน วางแผนที่ให้ผลตือกว่าก็คือ บริการของผู้หอยิง จะนั่น กัน ที่ไม่เก่งหรือซึ่งลากก็จะไม่ได้รับ นักกรนมีแนวโน้มที่จะนำทารกเพศหญิง เพื่อกำให้ ประชาราบทะเคนหญิงน้อยกว่าเพศชายอย่างชัดเจน (ซึ่งเป็นผลให้พวกผู้ชายต่อสู้เพื่อแย่งชิง ผู้หอยิงกัน) นักกรนจะกันผู้หอยิงจากกองกำลังการต่อสู้ เมื่อจากได้ให้ผู้หอยิงปราบกู้ด้าวที่จะ ลดแรงจูงใจของนักกรน ด้วยเหตุนี้ การทำสังคมนี้จะนำไปสู่ความเป็นรองของผู้หอยิง ขณะเดียวกันก็นำไปสู่สภาพของชายเป็นใหญ่ เมื่อจากวัฒนธรรมต้องการให้พ่อและลูกชาย เข้าไปมีส่วนเป็นพ่อ ดังนั้น ผู้ชายจึงควบคุมทรัพยากรของสังคม และหาบทุกผลิตภัณฑ์ให้ เกิดความถูกต้อง โดยการพัฒนาแนวคิดปีทาธิปัทธิให้เป็นอุดมการณ์ของธรรมที่รองรับ ความมีอิสานาจเหนือกว่าผู้หอยิง

นักภาษาอุบัติศาสตร์กลุ่มนี้ตัวเปรียก็เป็นมาตรฐานของความแตกต่างระหว่าง ผู้หอยิง และผู้ชาย นักทฤษฎีการศีบเชื้อสาย (Decent Theory) เช่น ไลโอนอล ไทเกอร์ (Lionel Tiger) และ โรบิน ฟิลอกซ์ (Robin Fox) เม้นแนวคิดที่แม่และลูกมีสายสัมพันธ์ยุกพันกัน เป็นการให้ความหมายว่าผู้ชายขาดความสูญพันธ์ที่แม่ไม่ให้กับลูก และถ้าเป็นเช่นนั้นแล้ว ผู้ชาย จะมีสายสัมพันธ์กับคนรุ่นต่อไปได้อย่างไร จะมีความเชื่อมโยงกับประวัติศาสตร์และสังคม ได้อย่างไร ผู้ชายจะก่อร่างกายสัมพันธ์กับผู้ชายคนอื่น ๆ ในกลุ่มล่าสัตว์ ด้วยเหตุนี้ Tiger และ Fox จึงได้เน้นย้ำว่า ผู้หอยิงถูกกันออกจากการล่าสัตว์ ในทุกสังคม ผู้ชายจะถูกทำให้มี ความสูญพันทางสังคมกับคนรุ่นต่อไป โดยที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกับทางชีวะ ความเข้มแข็ง และระบบการมีคู่ครองแบบเอกสารคู่ครอง ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากความต้องการที่จะ เกี่ยวข้องกับชีวิตสังคม ส่วนนักทฤษฎีความเกี่ยวข้อง (Alliance Theory) เช่น คีตอ ลีวี- สเตรลล์ ตดความสนใจในเรื่องความต้องการที่จะเชื่อมโยงผู้ชายเข้ากับคนรุ่นต่อไป แต่นัก ทฤษฎีกลุ่มนี้จะให้ความสนใจถึงวิธีที่ความสัมพันธ์ในหมู่ผู้ชายจัดระเบียบชีวิตสังคม Strauss ได้เน้นย้ำว่าผู้ชายเป็นผู้หอยิงให้เป็นวัตถุทางเพศในฐานะของบรรดา จะนั่นทั้ง 2 กลุ่มทฤษฎี ให้ความหมายต่อเรื่องเหล่านี้ว่าเป็นเรื่องธรรมชาติและไม่ผันแปร หากกว่าจะเป็นผลของ ความสัมพันธ์ทางประวัติศาสตร์ ซึ่งจะผันแปรไปตามกาลเวลาและวัฒนธรรม

ตัวกำหนดสถานภาพของสตรี

จากการศึกษาที่ผ่านมา อุเมือนอนว่าแต่ละสังคมมีความแตกต่างระหว่างสตรีและผู้ชาย และอุเมือนอนว่าแต่ละสังคมจะมีแบบแผนของความไม่เท่าเทียมกันทางเพศและความมีอำนาจเหนือกว่าของผู้ชาย อย่างไรก็ตาม ในความเป็นเอกภาพดังกล่าวก็มีความแตกต่างกันไปดังต่อไปนี้ที่เสนอมาข้างต้น และความแตกต่างในเรื่องบทบาททางเพศและความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ ที่ได้รับการพูดถึงให้รับรู้กันในสังคม และไม่อาจสรุปง่าย ๆ ว่าถ้าระดับของความแตกต่างระหว่างเพศซึ่งสูง ความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศจะสูงตามไปด้วย ทั้งที่โดยทั่วไปจะมีแบบแผนของผู้ชาย เราอาจจะเห็นอีกแนวทางได้ว่า ระดับของความแตกต่างระหว่างเพศนี้ 2 ระดับ คือ สูง - ต่ำ ซึ่งจะขึ้นอยู่กับโครงสร้างหรือไขว้กันกับความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ ซึ่งมี 2 ระดับเช่นกัน คือ สูง - ต่ำ

หากพิจารณาดึงสถานภาพของสตรีในสังคม ค่าตามคือ ปัจจัยใดที่กำหนดสถานภาพของสตรี ภายใต้เงื่อนไขใดที่จะทำให้สถานภาพสตรีดีขึ้น ภายใต้เงื่อนไขใดที่ทำให้สถานภาพสตรีตกต่ำ ด้วยประทัยในข่ายพิจารณาที่คือ เศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ซึ่งมีบทบาทในการสร้างรูปแบบเชิงวัฒนธรรมที่แตกต่างกันไป ด้วยข้อต่อไปนี้ จากการสำรวจวัฒนธรรมต่าง ๆ ในระดับกว้าง (large scale) พบว่าด้านอิทธิพลของสังคมต้องการความเข้มแข็งทางศรีและภาระที่ต้องแบ่งเบาไว้ให้กับเด็กและเยาวชน ที่มีความแตกต่างในการอบรมเชิงเด็ก (socialization) เพศชายและเพศหญิง ด้านภาคของครอบครัวใหญ่มากเท่าไรก็ยิ่งมีความแตกต่างระหว่างสตรีและผู้ชาย ในกรณีของครอบครัวเดียว (nuclear family) การแยกออกมานอกครอบครัวเดียว ทำให้สตรีและผู้ชายจำเป็นต้องแสวงบทบาทแทนกันในบางโอกาส ดังนี้ การแยกบทบาทกันอย่างชัดเจน ไม่ใช่สิ่งที่ถูกคาดหวัง

ปัจจัยตัวกำหนดอย่างหนึ่งของสถานภาพสตรีคือ การแบ่งงานกันทำโดยสตรีอยู่มีหน้าที่ในการเลี้ยงดูเด็ก บทบาทของสตรีอยู่นั้นเนื่องจากประวัติศาสตร์ คือการผลิตภานฑ์ใหม่ให้สังคม (reproduction) ด้วยบทบาทนี้จึงจำกัดสตรีอยู่ในการมีส่วนร่วมด้านสังคมและเศรษฐกิจ ขณะที่ไม่มีสังคมใดที่มอบหน้าที่การดูแลเด็กให้เป็นหน้าที่ของผู้ชาย จะนับผู้ชายซึ่งมีส่วนในการดูแลเด็กมากเท่าไรและสตรีอยู่ยิ่งไม่ต้องรับผิดชอบในการเลี้ยงดูเด็ก สถานภาพของสตรีอยู่ในรูปแบบที่ไม่สูงขึ้น มีหลักวิธีการที่จะปลดปล่อยให้สตรีอยู่อิสระจากความรับผิดชอบ เช่น ในสังคมที่ไม่ใช่สังคมตะวันตก มีพัฒนาการธรรมเนียม

ประเพณีทางอ้าง เข่น จัดให้มีผู้อนุญาตเด็กหรือพี่เลี้ยงเด็ก ซึ่งจะมีหน้าที่ดูแลเด็กครั้งละ หลาคน ช่วยกันรับผิดชอบกันสามีและกันเพื่อนบ้านในการดูแลเด็ก การนับบนทบทวนใน การดูแลเด็ก ให้กับผู้อาสาในผ่านไปปลดปล่อยภาวะด้านเศรษฐกิจเนื่องจากอาชญากรรม (Brown, 1970)

พัฒนาคนอิกประการหนึ่งในสถานภาพสตรีคือ ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และ ลูก นักทัศนวิทยา สก็อต โคลต์เรน (Scott Coltrane) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อและ ลูกชายซึ่งใกล้ชิดกันมากเท่าไร สถานภาพของผู้หญิงจะมีแนวโน้มสูงขึ้น ในหลาย ๆ วัฒนธรรมที่พ่อไม่มีส่วนร่วม เด็กผู้ชายจะแสดงตนต่อคุณแม่และผู้หญิงคนอื่น เพื่อแสดง ถึงความเป็นเพศชาย ส่วนการปฏิที่แม่และพ่อซึ่งมีส่วนร่วมกันในการเลี้ยงดูลูก ผู้ชายจะลด ความดูแลลูกผู้หญิงลง Margaret Mead เป็นนักภาษาอิกผู้หนึ่งที่เน้นถึงความเป็น ศูนย์กลางของพ่อ วัฒนธรรมส่วนใหญ่กำหนดบทบาทของผู้หญิงในการเลี้ยงดูลูก ส่วน ผู้ชายจะเรียนรู้ในการเป็นผู้อบรุณซึ่งในทุกสังคมจะมีความไว้วางใจในเรื่องนี้ให้กับผู้ชาย

การที่ผู้ชายต้องเรียนรู้ที่จะเป็นผู้อบรุณ ทำให้เกิดค่าความเกี่ยวกับความเป็นเพศชาย การเป็นผู้ชายที่มีความแตกต่างกันอย่างมากจากวัฒนธรรมหนึ่งกับอีกวัฒนธรรม หมายความ ว่าอะไร และความหมายที่หลากหลายกันนั้นซึ่งเกี่ยวข้องกับเวลาและการทุ่มเทที่พ่อให้กับลูก ปรากฏว่าในวัฒนธรรมที่พ่อซึ่งให้เวลา กับลูกมากเท่าไร ความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศก็จะ ลดลง ในทางตรงกันข้ามผู้หญิงซึ่งเป็นอิสระจากการดูแลลูก (คือการเอาเด็กไปให้คนอื่นดูแล และการที่ผู้หญิงสามารถครอบครองการเริญพื้นที่ของตน) สถานภาพของผู้หญิงจะสูงขึ้น นอกจากนั้น Coltrane ยังพบว่า สถานภาพของผู้หญิงซึ่งอยู่กับอ่อนโยน การควบคุมทรัพย์ สมบัติโดยเฉพาะภายนอกการสมรส

งานวิจัยเกี่ยวกับพันธะหน้าที่ของผู้ชายหลักขึ้น เห็นพ้องกับแนวคิดความสำคัญ ของผู้ชายซึ่งเป็นโครงสร้างที่บังคับของสังคม (social order) คาฟนี สเปน (Daphne Spain) ซึ่งเป็นนักสังคมวิทยาและนักกฎหมายศาสตร์ เสนอว่าในวัฒนธรรมที่เหมือนกันซึ่งผู้ชาย พัฒนาพิธีกรรมที่แบ่งแยกเพศในวัฒนธรรมดังกล่าว สถานภาพของผู้หญิงจะค่าที่สุด Spain ได้จัดทำแผนที่ของวัฒนธรรมต่าง ๆ โดยกำหนดตามระยะทาง พบว่า ฝั่งตะวันออกซึ่งเป็นที่ พับปะและประกอบพิธีกรรมของผู้ชายซึ่งอยู่ห่างจากศูนย์กลางของหมู่บ้าน ผู้ชายก็จะใช้เวลา อยู่ในที่แห่งน้ำหนาซึ่ง แต่พิธีกรรมของผู้ชายมีความสำคัญมากขึ้นในเชิงวัฒนธรรม ซึ่งกรณี

นี้สถานภาพของผู้หอยิงจะอึ้งค่าลง เนื่องจากสถานที่ดังกล่าวผู้หอยิงไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไป เท่ากันว่าผู้หอยิงมีอำนาจน้อดที่สุดในสังคมแบบนี้ Spain บรรยายไว้ว่าการที่ผู้ชายใช้เวลา ร่วมกับผู้ชายคนอื่น ๆ ในสถานที่ดังกล่าว จะนั่นก็จะเหลือเวลาอ้อยลังที่จะให้กับครอบครัว และช่วยภาระในการเลี้ยงดูลูก

โธมัส เกรเกอร์ (Thomas Gregor) นักมนุษยวิทยาอิกท่านหนึ่งที่มีความเห็น คล้ายกับ Spain โดยศึกษาพบว่าทุกกฎแบบของการแบ่งแยกอาชญาเรื่องสำหรับผู้ชายและ ผู้หอยิงมีความเชื่อมโยงกับความไม่เสมอภาคทางเพศ ดังตัวอย่างกรณีศึกษา แห่งเมืองนาฐ (Mebinaku) ในภาคกลางของบราซิล (Brazil) จะมีกระห่อมจัดไว้เฉพาะผู้ชายซึ่งจะจัดเก็บ เครื่องพิธีกรรมและเก็บความลับของผู้ชาย ผู้หอยิงจะถูกห้ามไม่ให้เข้าไป ถ้ามีผู้หอยิงคนใดฝ่า ฝืนและเข้าไป พวคผู้ชายก็จะนำตัวไปปั่นจั๊นในป่า

ด้านเปร 2 ด้านเปร ได้แก่ การมีส่วนร่วมของพ่อในการเลี้ยงดูลูก และการควบคุม ทรัพย์สินของผู้หอยิงหลังการสมรส จึงเป็นตัวกำหนดสำคัญสำหรับสถานภาพของผู้หอยิงและ ความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ นอกจากนั้น ยังมีตัวกำหนดในเรื่องของความรุนแรงต่อ ผู้หอยิง เนื่องจากสถานภาพของผู้หอยิงในสังคมเชิงตกต่ำ โอกาสของการบ่ำขึ้นและการ กระทำการรุนแรงต่อผู้หอยิงเกิดสูงขึ้น จากการงานของ Sanday ที่ศึกษาเกี่ยวกับสถานภาพของ ผู้หอยิง พบว่ามีหลายด้านแปรที่มีสาเหตุพันธ์กับสถานภาพของผู้หอยิง เช่น การแบ่งแยกกีด กันทางเพศจะมีความสัมพันธ์กับสถานภาพที่ตกต่ำของผู้หอยิงสูงมาก ก่อให้เกิด การ แบ่งแยกนี้มีความสำคัญต่อการพัฒนาความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ และการมีอำนาจ เหนือกว่าของผู้ชาย (ในทางตรงกันข้าม มีการศึกษาว่าสังคมที่มีความเท่าเทียมกันทางเพศ จะไม่พบแนวคิดที่บ่งถึงความต้องการที่จะให้มีการแบ่งแยกกีดกันเพศ) อิสานทางเศรษฐกิจ ของผู้หอยิง (ซึ่งถือว่าเป็นอิกตัวกำหนดที่สำคัญ) เป็นผลจากการแบ่งงานกันทำตามเพศ ซึ่ง ผู้หอยิงจะบรรลุความเป็นอยู่อย่างพอเพียงและมีพื้นที่ของความเป็นอิสระ นอกจากนั้น ใน วัฒนธรรมที่มีวิสัยทัศน์ต่อสิ่งแวดล้อมในลักษณะเป็นมิตรต่อกัน สถานภาพของผู้หอยิงจะสูง อย่างชัดเจน ขณะที่วัฒนธรรมที่มีวิสัยทัศน์ต่อสิ่งแวดล้อมในลักษณะเป็นปฏิปักษ์กัน จะมี แนวโน้มเกิดการพัฒนาแบบแผนของความมีอำนาจเหนือกว่าของผู้ชาย

ข้อต้นพบอิกประการหนึ่งของ Sanday คือ กรณีที่ผู้หอยิงมีความเท่าเทียมกันใน ระดับสูงสุด ความถี่ของการบ่ำขึ้นจะอยู่ในระดับต่ำสุด เมื่อทั้งชายและหญิงทำหน้าที่จัดหา

อาหารค่าวิเคราะห์เท่ากันและผู้ชายจะมีแนวโน้มซึ่งอุตสาหกรรมมากขึ้น แต่ก็มีปรากฏชี้ว่าแม้ผู้หญิงทำหน้าที่ดูแลอาหารมาก แต่สถานภาพกลับต่ำ และอัตราลงอิฐ แม้ผู้หญิงทำหน้าที่น้อยหรือนากกว่าค่า แต่จะมีความเท่าเทียมกันมากขึ้นเมื่อการทำหน้าที่มากเท่ากันผู้ชายจากที่ถูกตั่งมาแล้วโดยรวม สามารถสรุปข้อค้นพบจากการศึกษาวิจัยการเปลี่ยนเที่ยบเชิงวัฒนธรรม ในประเด็นสถานภาพของผู้หญิงและการมีอำนาจเหนือกว่าของผู้ชายได้ 3 ประการ คือ

ประการแรก ความมีอำนาจเหนือกว่าของผู้ชายจะลดลงเมื่อผู้ชายและผู้หญิงทำงานร่วมกัน และการแบ่งงานตามเพศประยุกต์น้อย การเกิดกันทางเพศในการทำงานจะเป็นคัวบังชี้สถานภาพของผู้หญิงที่สำคัญที่สุด

ประการที่สอง ความมีอำนาจเหนือกว่าของผู้ชายจะซึ่งขัดเจนมากขึ้น เมื่อผู้ชายมีอำนาจควบคุมทรัพยากรทางเศรษฐกิจ และจำเป็นต่อการบรรลุถึงเป้าหมายแห่งวัฒนธรรมรวมทั้งการมีอำนาจควบคุมในทรัพย์สิน

ประการที่สาม ความมีอำนาจเหนือกว่าของผู้ชายจะได้รับการท้าให้แข่งแกร่งขึ้นภายใต้ระบบอาณาจักร (พิจารณาได้ทั้งในส่วนของทุนนิยมที่แผ่เข้าไปในชนบทและในส่วนของกระบวนการอุดหนากรรม) ซึ่งโดยทั่วไปแล้วจะทำให้สถานภาพของสตรีต่ำลง นอกจากนั้น ความมีอำนาจจะเหนือกว่าของผู้ชายยังเชื่อมโยงกับความไม่สงบดุลทางประชากรระหว่างเพศชายและหญิง คือด้านวนผู้ชายที่อยู่ในฐานะแต่งงานได้มากกว่าผู้หญิงที่แต่งงานได้ สถานภาพของผู้หญิงจะซึ่งต่ำลง (Kimmel, 2004, PP. 59 - 60)

มนุษยวิทยากับปัญหาความไม่เสมอภาคทางเพศ

เมื่อเราพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรม และความมีอำนาจเหนือกว่าของผู้ชาย รวมทั้งความไม่เสมอภาคทางเพศ เราต้องขอรับกันว่าวัฒนธรรมมีบทบาทในการกำหนดบทบาทและสถานภาพของชายและหญิง รากฐานทางวิชาการของการศึกษาเรื่องระหว่างวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ในสังคมก็คือ มนุษยวิทยา (Anthropology) โดยวิชานามุษยวิทยาแบ่งออกได้ 2 สาขาใหญ่ ได้แก่ มนุษยวิทยากายภาพ (Physical Anthropology) และมนุษยวิทยาวัฒนธรรม (Cultural Anthropology) สำหรับมนุษยวิทยากายภาพจะศึกษามนุษย์และวัฒนาการของมนุษย์ มนุษยวิทยาวัฒนธรรมจะ

ศึกษาเกี่ยวกับสังคมกับวัฒนธรรมหรือวิถีของมนุษย์ทั้งหมดต้องควบคุมปัจจุบัน ปรากฏการณ์ทางสังคมเกี่ยวกับบทบาทของเพศชายและหญิง ซึ่งจะต้องให้เห็นถึงความไม่เท่าเทียมหรือความไม่เสมอภาคทางเพศนั้น เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม และมีเหตุที่มาจากการวัฒนธรรม แม้ว่าการศึกษาทางเพศหรือความมีอำนาจเหนือกว่าของผู้ชาย หรือความไม่เสมอภาคทางเพศ ไม่ว่าจะเรียกกันในนามใดก็ตาม ต้องยอมรับว่าเป็นข้อความจริงในวิถีชีวิตรสชาติไม่ได้เกิดเฉพาะในสังคมทุนนิยมสมัยใหม่ และไม่ได้หายไปจากประเพณีสังคมนิยม แต่ความไม่เสมอภาคทางเพศพบได้ทั่วไป นอกจากนั้น สถาบันทางสังคมต่าง ๆ ได้แก่ ครอบครัว เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง กฎหมาย ศาสนาและความเชื่อ เป็นต้น ปรากฏให้เห็นถึงความไม่เท่าเทียมกันทางเพศแฝงอยู่ และส่วนนี้ประวัติศาสตร์ที่ขับข้อนานนาน

อย่างไรก็ตาม การที่บุนวนการศศิริและนักวิชาการผู้สอนใช้ในการสำรวจหาเครื่องความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ มุ่งความสนใจมาสู่วิชามานุษยวิทยา (โดยเฉพาะอย่างเช่นมนุษยวิทยาวัฒนธรรม) ในฐานะเป็นสาขาวิชาที่มีศักยภาพในการให้ความกระช่างในเรื่องนี้ได้ แต่ก็เหมือนว่าคงจะไม่ได้ถูกตอบแทนที่คาดหมายกัน เพาะวิชานี้ได้รับความข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาข้ามวัฒนธรรม รวมทั้งทฤษฎีต่าง ๆ ทางด้านการวิจัยและการของสังคมเข้าไว้ด้วยกันในการศึกษาประดิษฐ์ต่าง ๆ เช่น กำเนิดและหน้าที่ของระบบครอบครัวแบบต่าง ๆ บทบาททางเพศกับกระบวนการครอบครัวขัดแย้งทางสังคม ความแตกต่างในเรื่องการแบ่งงานกันท่า เป็นต้น แต่ว่าสิ่งที่แอบแฝงอยู่เบื้องหลังการศึกษาในเรื่องต่าง ๆ คือ สมมติฐานที่แฝงอนบนของข้างต้นเกี่ยวกับผู้หญิง ซึ่งทำให้เกิดข้อสงสัยว่ามนุษยวิทยาจะช่วยตอบปัญหาได้จริงหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด กล่าวคือ นักมนุษยวิทยาส่วนใหญ่มักมีระบบคิดที่มองสองปัจจัย ได้แก่ ชีวิทยา (biology) และวัฒนธรรม (culture) อย่างก่อนข้างจะเด่นชัด โดยเสนอว่าบทบาทของการให้กำเนิดถูก (reproduction) เป็นบทบาทที่กำหนดรูปแบบต่าง ๆ ของการแบ่งงานกันท่าและการที่ผู้ชายเป็นใหญ่ ที่เป็นผลจากการแบ่งงานกันท่านั้นเอง กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การที่ผู้หญิงเป็นเพศที่ต้องดูแลห้องและมีถูก จึงทำให้บทบาทและหน้าที่ของผู้หญิงจำกัดอยู่เฉพาะการมีถูก ถูกและบ้าน ขณะที่ผู้ชายไม่ต้องทำหน้าที่เหล่านี้ ทำให้ผู้ชายมีบทบาทหน้าที่กว้างขวางหลากหลายและสำคัญกว่า เช่น การหาอาหาร (การผลิต) การเมือง การปกครอง เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ ผู้ชายจึงมีสถานภาพสูงกว่า

อย่างไรก็ตามนักวิชาการทางมนุษยวิทยา และนักนักศรีนิยมทั้งหลายต่างต้องการหาคำตอบว่า เพาะเหตุใด ความสัมพันธ์โดยตรง (direct relation) ระหว่างความเป็นแม่กับความต่อตัวหรือความเป็นรองทางวัฒนธรรม (cultural subordination) จึงปรากฏชัดเจน ทั้งที่ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้ามวัฒนธรรมมีการอธิบายเชิงบทบาทอื่น ๆ ที่มีความสำคัญของผู้หญิง ความสำคัญของบทบาทของผู้หญิงในกิจกรรมด้านอื่น ๆ เช่น กิจกรรมทางด้านการผลิต (production) แต่กลับได้รับความสนใจจากนักมนุษยวิทยา แต่เพียงเรื่องบทบาทด้านการให้กำเนิดถูกหีบห่อมกับใบปอไปอธิบายการกดผู้หญิงให้ด้อยกว่าทางวัฒนธรรม โดยผ่านคำอธิบายในเรื่องการแบ่งงานกันที่ทางเดินน้ำ (Reiter, 1975 : 12 ถึงอิงใน ฉลาดชาย รミニданท์, 2533. หน้า 70 - 71)

ฉลาดชาย รミニданท์ เสนอไว้ว่า ในฐานะที่เป็นนักมนุษยวิทยา แต่ก็ไม่เคยเข้าใจจริงว่ามนุษยวิทยาเป็นวิชาที่ปราศจากอคติ เช่นเดียวกับนักมนุษยวิทยาจำนวนหนึ่งซึ่งมีไม่นอกเหนือว่า วิชามนุษยวิทยาจะแตกต่างเป็นวิชาที่กำเนิดและพัฒนาขึ้นมาบนพื้นฐานของการมองการอธิบายและการวิเคราะห์ปรากฏการณ์ต่าง ๆ โดยนักวิชาการจะวันตกที่ได้รับการขัดเกลาอบรมจากสังคมวัฒนธรรมแบบตะวันตก ซึ่งมิอิทธิพลต่อการศึกษาทางมนุษยวิทยา ผลก็คือ ทำให้วิชามนุษยวิทยาเป็นวิชาที่เชื่อถือได้ แม้ว่าจะพยายามมองวิชามนุษยวิทยาในทัศนะที่วิทยาชีวารย์เพียงแค่ก็ตาม อิทธิพลและอคติต่าง ๆ ที่แฝงอยู่ในการตั้งประเด็น ปัญหา การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ และการดึงบทสรุปในทางวิชาการของวิชามนุษยวิทยา กระแสนั้น โดยเฉพาะประเด็น ความไม่เสมอภาคทางเพศ ลักษณะนิยม หรือลักษณะทางเพศซึ่งส่วนใหญ่ ถือว่าชายเป็นใหญ่หรือเหนือกว่าหญิงที่ปรากฏอยู่ในระบบสังคมวัฒนธรรม เศรษฐกิจ และการเมืองของสังคมมนุษย์มาตลอดทุกๆ สมัย (ฉลาดชาย รミニданท์, 2533. หน้า 67)

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้หญิงในแวดวงวิชาการมนุษยวิทยามีอยู่มากก็จริง แต่ข้อมูลเหล่านี้ส่วนใหญ่ได้มาจากศึกษาต่าง ๆ ที่ศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับ ภรรยา อุปถัมภ์ พี่สาว น้องสาวมากกว่าจะเป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาด้านผู้หญิงเอง ซึ่งไปกว่านั้น ข้อมูลที่ได้จากผู้ชายมักถูกนำเสนอหรือสรุปในฐานะที่เป็น ความจริงของสังคมหรือวัฒนธรรมของกลุ่มทั้งหมด แทนที่จะเป็นเพียงส่วนหนึ่งขององค์รวมของวัฒนธรรมทั้งหมด (cultural whole) ขณะที่ผู้หญิงจะเป็นบทบาทต่าง ๆ ของผู้หญิงมักถูกมองอย่างผิวเผินหรือไม่ได้รับการวิเคราะห์

อย่างไรจัง หรือหากไปเก็บทั้งหมดหรือปราบอยู่อย่างลางเลือนในการบรรยายภาพของสังคม แต่วัฒนธรรมนั้น ๆ งานที่ผู้หญิงรับผิดชอบดูก็มองเป็นเพียงงานบ้าน (household work) และเรื่องต่าง ๆ ที่ผู้หญิงพูดคุยกันมองว่าเป็นเพียงการชุบชิบนินทา (gossip) ขณะที่งานที่ผู้ชายทำได้รับการมองว่าเป็นที่ฐานทางเศรษฐกิจของสังคม และการพูดคุยหรือข่าวสารของผู้ชายได้รับการมองว่าเป็นการสื่อสารที่สำคัญของสังคม การศึกษาต่าง ๆ ด้านระบบเครื่องกลใดๆมากแล้วมักจะมีศูนย์กลางอยู่ที่ตัวผู้ชาย ระบบการแต่งงานแบบต่าง ๆ ได้รับการวิเคราะห์ในเชิงของการแลกเปลี่ยนรูปแบบต่าง ๆ ที่ทำกันในหมู่ผู้ชายโดยใช้ผู้หญิงเป็นเพียงเครื่องมือในการสร้างเครื่องข่ายต่าง ๆ ทางสังคมของผู้ชาย ทฤษฎีต่าง ๆ ทางวิพากษาระบบทั้งหมดนี้ที่พยากรณ์อธิบายถึงภาระ และการจัดการของสังคมมนุษย์ ก็มักจะอธิบายโดยให้น้ำหนักความสำคัญต่อบา탕ของผู้ชายในเรื่องการล่าสัตว์ (hunting) โดยไม่ค่อยให้ความสนใจกับกิจกรรมด้านเก็บอาหาร (gathering) ของผู้หญิง (รูปแบบการผลิตของมนุษย์ เริ่มจากการล่าสัตว์ เก็บอาหาร การเพาะปลูกแบบท่าไร ทำสวน หรือเลี้ยงสัตว์ การเก็บรวบรวม อุดหนากรรรณ เป็นไปตามลักษณะ) ด้วยสาเหตุของกิจกรรมดังกล่าวและข้อสรุปทางวิชาการทางมนุษยวิทยา สะท้อนแนวความคิดแบบ "ผู้ชาย" ฝังรากลึกอยู่ ซึ่งมีผลให้เนื้อหาระบบทั้งหมดนี้เป็นข้อสรุปของนักมนุษยวิทยา กุ่มผู้หญิงและกุ่มสนใจกับผู้ชาย และการอธิบายของวิชานามนุษยวิทยาเป็นข้อสรุปของนักมนุษยวิทยา กุ่มผู้หญิงและกุ่มสนใจกับผู้ชาย (ฉลาดชาย รミニทานท์, หน้า 72)